

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2019 r.

w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów (przychodów) otrzymanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od:

- 1) świadczeń otrzymanych w ramach działań aktywizacyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 9aa ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, 1622 i 1818), zwanej dalej „ustawą”;
- 2) świadczeń z tytułu specyficznych elementów wspierających zatrudnienie otrzymanych w ramach programów specjalnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 27b ustawy, przez osoby bezrobotne i poszukujące pracy;
- 3) jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej przyznanych na podstawie art. 46 ust. 1b ustawy absolwentom centrum integracji społecznej oraz absolwentom klubów integracji społecznej;
- 4) ryczałtu na przejazdy na szkolenia oraz ryczałtu na zakwaterowanie otrzymanych w ramach bonu szkoleniowego, ryczałtu na koszty przejazdu do i z miejsca odbywania stażu otrzymanego w ramach bonu stażowego oraz świadczeń otrzymanych w ramach bonu na zasiedlenie, o których mowa odpowiednio w art. 66k ust. 4 pkt 3 i 4, art. 66l ust. 6 pkt 1 oraz art. 66n ust. 1 i 2 ustawy;
- 5) stypendiów otrzymanych na podstawie ustawy.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2265).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200.

§ 2. Zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od:

- 1) jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej,
- 2) świadczeń otrzymanych w ramach bonu na zasiedlenie oraz działań aktywizacyjnych w związku z podejmowaniem lub prowadzeniem przez podatnika pozarolniczej działalności gospodarczej

– stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.

§ 3. Zaniechanie, o którym mowa w § 1, ma zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łučko

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Projekt ten zawiera propozycję zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych przyznanych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, z późn. zm.) – dalej „ustawą”:

- 1) świadczeń otrzymanych w ramach działań aktywizacyjnych, o których mowa w art. 2 ust 1 pkt 9aa ustawy;
- 2) świadczeń z tytułu specyficznych elementów wspierających zatrudnienie otrzymanych w ramach programów specjalnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 27b ustawy;
- 3) jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej przyznanych na podstawie art. 46 ust. 1b ustawy absolwentom centrum integracji społecznej oraz absolwentom klubów integracji społecznej;
- 4) ryczałtu na przejazdy na szkolenia oraz ryczałtu na zakwaterowanie otrzymanych w ramach bonu szkoleniowego, ryczałtu na koszty przejazdu do i z miejsca odbywania stażu otrzymanego w ramach bonu stażowego oraz świadczeń otrzymanych w ramach bonu na zasiedlenie, o których mowa odpowiednio w art. 66k ust. 4 pkt 3 i 4, art. 66l ust. 6 pkt 1 oraz art. 66n ust. 1 i 2 ustawy;
- 5) stypendiów otrzymanych na podstawie ustawy.

Projektowany akt normatywny stanowi kontynuację rozporządzeń:

- ✓ Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 października 2016 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów (przychodów) otrzymanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. poz. 1809);
- ✓ Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od stypendiów otrzymanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. poz. 864).

Z wnioskiem o zaniechanie poboru podatku dochodowego od ww. świadczeń wystąpił Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (pismo z dnia 26 lutego 2019 r. Nr DRP.VII.073.1.2019.SK.2), w ocenie którego zaniechanie poboru podatku dochodowego jest uzasadnione charakterem i przeznaczeniem określonych powyżej świadczeń.

Wskazać należy, iż na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.) – dalej „ustawa PIT”, świadczenia otrzymane na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia korzystają już ze zwolnienia od podatku dochodowego. Dotyczy to:

- ✓ zwrotu kosztów otrzymanych przez bezrobotnego z tytułu:
 - a) przejazdu do miejsca pracy,
 - b) przejazdu na badania lekarskie lub psychologiczne,
 - c) przejazdu do miejsca odbywania stażu, szkolenia, przygotowania zawodowego dorosłych, zajęć z zakresu poradnictwa zawodowego lub pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy,
 - d) przejazdu do miejsca wykonywania prac społecznie użytecznych,

- e) zakwaterowania w miejscu pracy lub miejscu odbywania stażu, szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych,
- f) przejazdu na egzamin (pkt 102);
- ✓ wartości nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych oraz wartości świadczeń rzeczowych, z tytułu:
 - a) studiów podyplomowych,
 - b) szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych,
 - c) egzaminów lub licencji,
 - d) badań lekarskich lub psychologicznych,
 - e) ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków (pkt 118);
- ✓ jednorazowych środków przyznanych bezrobotnemu na podjęcie działalności gospodarczej (pkt 121).

Ad. 1)

Pojęcie „działań aktywizacyjnych” zostało zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 9aa ustawy i oznacza pakiet działań mających na celu podjęcie i utrzymanie przez bezrobotnego odpowiedniej pracy lub działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 66d ww. ustawy marszałek województwa w ramach środków Funduszu Pracy, o których mowa w art. 109 ust. 2b tej ustawy, może zlecić wykonanie działań aktywizacyjnych agencji zatrudnienia, realizującej usługę pośrednictwa pracy co najmniej przez poprzedni rok kalendarzowy, potwierdzoną w złożonej marszałkowi województwa informacji o działalności agencji zatrudnienia, zwanej dalej „realizatorem”. Wojewódzki urząd pracy przygotowuje i przeprowadza procedurę wyboru agencji zatrudnienia w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986, z późn. zm.). Do agencji zatrudnienia kieruje się nie mniej niż 200 osób długotrwale bezrobotnych, zarejestrowanych w jednym powiatowym urzędzie pracy. Skierowanie bezrobotnego do agencji nie powoduje utraty statusu bezrobotnego. W okresie udziału bezrobotnego w działaniach świadczonych przez agencję zatrudnienia w ramach zlecenia działań aktywizacyjnych powiatowy urząd pracy nie kieruje do bezrobotnego innych form pomocy, o których mowa w ustawie o promocji zatrudnienia. Działania aktywizacyjne świadczone w ramach umowy o świadczenie działań aktywizacyjnych przez realizatora wobec osoby bezrobotnej są zróżnicowane. Wynika to z faktu, że realizator podejmuje działania każdorazowo dostosowane do indywidualnych potrzeb bezrobotnego. Intensywna, zindywidualizowana praca z osobą bezrobotną odpowiadająca na jej potrzeby oraz pozwalająca na szybkie reagowanie na pojawiające się potrzeby rynku pracy, a także indywidualne, oparte na współpracy podejście, mają kluczowe znaczenie w procesie aktywizacji zawodowej.

W związku z tym w § 1 pkt 1 projektowanego rozporządzenia proponuje się zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od świadczeń otrzymanych w ramach działań aktywizacyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 9aa ustawy.

Ad. 2)

Pojęcie „program specjalny” zostało zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 27b ustawy i oznacza zespół działań obejmujących usługi i instrumenty rynku pracy oraz specyficzne elementy wspierające zatrudnienie mające na celu dostosowanie posiadanych lub zdobycie nowych

kwalifikacji i umiejętności zawodowych oraz wsparcie zagrożonych likwidacją lub istniejących i tworzonych miejsc pracy.

Z kolei na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 36a ustawy specyficzne elementy wspierające zatrudnienie oznaczają finansowanie z Funduszu Pracy racjonalnych wydatków innych niż usługi i instrumenty rynku pracy, niezbędnych do realizacji działań dostosowanych do indywidualnych potrzeb uczestników programu specjalnego, adekwatnych do uwarunkowań lokalnego rynku pracy.

Programy specjalne – zgodnie z art. 49a ustawy mogą być kierowane do osób bezrobotnych oraz osób wymienionych w art. 43 tej ustawy, tj. osób poszukujących pracy, które zostały wyłonione przez starostę, z uwzględnieniem analiz i prognoz lokalnego rynku pracy.

Szczegółowe zasady organizacji i realizacji programów specjalnych, zakres ich stosowania, sposób wyłaniania i doboru uczestników programów specjalnych oraz sposób finansowania tych programów z Funduszu Pracy określono w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie programów specjalnych (Dz. U. poz. 638).

Specyficzne elementy wspierające zatrudnienie dają staroście swobodę kreowania działań dostosowanych do indywidualnych potrzeb uczestników programu specjalnego. Zaniechanie poboru podatku dochodowego od świadczeń z tytułu specyficznych elementów wspierających zatrudnienie zapewni pełne wykorzystanie przeznaczonej na ten cel kwoty środków Funduszu Pracy, co z pewnością będzie miało korzystny wpływ na przebieg procesu aktywizacji osób bezrobotnych.

Ad. 3)

Na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy starosta z Funduszu Pracy może przyznać bezrobotnemu jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związane z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie.

Świadczenia te nie podlegają opodatkowaniu na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 121 ustawy PIT.

Na podstawie art. 46 ust. 1b ustawy jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej starosta z Funduszu Pracy może przyznać również absolwentom centrów integracji społecznej oraz absolwentom klubów integracji społecznej.

W konsekwencji tożsame środki przyznane na podstawie jednej ustawy nie podlegają opodatkowaniu w przypadku, gdy otrzymują je osoby bezrobotne a podlegają opodatkowaniu w przypadku, gdy otrzymują je absolwenci centrów integracji społecznej lub klubów integracji społecznej.

Skoro środki mają być przeznaczone na taki sam cel (podjęcie działalności gospodarczej), to zróżnicowanie pod względem prawnopodatkowym jest nieuzasadnione.

Ad. 4)

Kolejnym instrumentem wspierającym tworzenie miejsc pracy jest możliwość otrzymania przez osoby bezrobotne bonu szkoleniowego, bonu stażowego oraz bonu na zasiedlenie.

Bon szkoleniowy (art. 66k ustawy)

Bon szkoleniowy przyznawany jest przez starostę na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia. Bon ten stanowi gwarancję skierowania bezrobotnego na wskazane przez niego szkolenie oraz opłacenie kosztów, które zostaną poniesione w związku z podjęciem szkolenia. W ramach bonu szkoleniowego starosta finansuje bezrobotnemu, do wysokości 100% przeciętnego

wynagrodzenia obowiązującego w dniu przyznania bonu szkoleniowego, określone w ustawie koszty:

- 1) jednego lub kilku szkoleń, w tym kosztów kwalifikacyjnego kursu zawodowego i kursu nadającego uprawnienia zawodowe - w formie wpłaty na konto instytucji szkoleniowej;
- 2) niezbędnych badań lekarskich lub psychologicznych - w formie wpłaty na konto wykonawcy badania;
- 3) przejazdu na szkolenia - w formie ryczału wypłacanego bezrobotnemu wynoszącego maksymalnie 200 zł,
- 4) zakwaterowania, jeśli zajęcia odbywają się poza miejscem zamieszkania - w formie ryczału wypłacanego bezrobotnemu wynoszącego maksymalnie 1500 zł.

Zwolnieniem od podatku dochodowego na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 118 ustawy PIT objęta jest wartość opłaconych szkoleń (pkt 1) i niezbędnych badań lekarskich/psychologicznych (pkt 2). Pozostałe instrumenty wsparcia, tj. ryczałt na przejazdy na szkolenia oraz na zakwaterowanie (pkt 3 i 4) nie korzystają ze zwolnienia.

Bon stażowy (art. 66l ustawy)

Bon stażowy przyznawany jest przez starostę na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia. Bon ten stanowi gwarancję skierowania do odbycia stażu u pracodawcy wskazanego przez bezrobotnego na okres 6 miesięcy, o ile pracodawca zobowiąże się do zatrudnienia bezrobotnego po zakończeniu stażu przez okres 6 miesięcy.

Pracodawcy, który zatrudni bezrobotnego przez deklarowany okres 6 miesięcy, starosta wypłaca premię w wysokości 1568,50 zł.

W ramach bonu stażowego starosta finansuje:

- 1) koszty przejazdu do i z miejsca odbywania stażu – w formie ryczału, do wysokości 627,50 zł, wypłacanego bezrobotnemu w miesięcznych transzach w wysokości do 104,70 zł, łącznie ze stypendium;
- 2) koszty niezbędnych badań lekarskich lub psychologicznych – w formie wpłaty na konto wykonawcy badania.

Zwolnieniu od opodatkowania na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 118 ustawy PIT podlega wartość opłaconych niezbędnych badań lekarskich/psychologicznych (pkt 2), natomiast ryczałt na przejazdy do i z miejsca odbywania stażu (pkt 1) nie korzysta ze zwolnienia.

Bon na zasiedlenie (art. 66n ustawy)

Bon na zasiedlenie przyznawany jest przez starostę na podstawie umowy na wniosek bezrobotnego do 30 roku życia. Bon przyznawany jest bezrobotnemu na warunkach określonych w ustawie w związku z podjęciem przez niego poza miejscem dotychczasowego zamieszkania zatrudnienia innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.

Wysokość ww. świadczenia określona jest w umowie – świadczenie nie może jednak przekroczyć 200% przeciętnego wynagrodzenia za pracę w poprzednim kwartale.

Wartość tego bonu nie korzysta ze zwolnienia na podstawie ustawy PIT.

W świetle powyższego zróżnicowanie pod względem prawnopodatkowym świadczeń, które otrzymuje uprawniony w ramach jednego instrumentu rynku pracy, jest nieuzasadnione.

Z tych względów w § 1 pkt 4 proponuje się zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od tych przychodów.

Ad. 5)

Pojęcie „stypendium” zostało zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 35 ustawy o i oznacza kwotę wypłacaną z Funduszu Pracy bezrobotnemu lub innej uprawnionej osobie w okresie odbywania szkolenia, przygotowania zawodowego dorosłych, studiów podyplomowych, stażu oraz w okresie nauki w szkole ponadgimnazjalnej albo w szkole wyższej, gdzie studiuje w formie studiów niestacjonarnych.

Obecnie na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia wypłacane są następujące stypendia finansowane z funduszu pracy przyznane:

- ✓ bezrobotnemu w okresie odbywania szkolenia, na które został skierowany przez starostę (art. 41 ust. 1 ustawy),
- ✓ bezrobotnemu skierowanemu przez starostę na szkolenie, który w trakcie szkolenia podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą (art. 41 ust. 3b ustawy),
- ✓ bezrobotnemu, któremu starosta przyznał dofinansowanie kosztów studiów podyplomowych, za okres uczestnictwa w tych studiach (art. 42a ust. 5 ustawy),
- ✓ bezrobotnemu w okresie odbywania stażu (art. 53 ust. 6 ustawy),
- ✓ uczestnikowi przygotowania zawodowego dorosłych (art. 53g ust. 1 ustawy),
- ✓ bezrobotnemu bez kwalifikacji zawodowych, który w okresie 12 miesięcy od dnia zarejestrowania w powiatowym urzędzie pracy podjął dalszą naukę w szkole ponadgimnazjalnej dla dorosłych, będącej szkołą publiczną lub niepubliczną o uprawnieniach szkoły publicznej, albo w szkole wyższej, gdzie studiuje w formie studiów niestacjonarnych (art. 55 ust. 1 ustawy),
- ✓ osobie podlegającej ubezpieczeniu społecznemu rolników, z którą stosunek pracy lub stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy i która nie jest uprawniona do zasiłku (art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy).

Należy bowiem wyjaśnić, iż na podstawie art. 109f ustawy powiatowe urzędy pracy udzielają wsparcia w ramach projektów finansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego wyłącznie osobom bezrobotnym i poszukującym pracy. Na podstawie tego przepisu powiatowe urzędy pracy wypłacają takim osobom stypendia finansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

Na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 137 ustawy PIT wolne od podatku dochodowego są środki finansowe otrzymane przez uczestnika projektu jako pomoc udzielona w ramach programu finansowanego z udziałem środków europejskich, o których mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869).

W konsekwencji stypendia wypłacane w ramach projektów finansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego są wolne od podatku dochodowego.

Natomiast stypendia wypłacane z Funduszu Pracy są pomniejszane o kwotę zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych. Powiatowe urzędy pracy (organy zatrudnienia) są bowiem zobowiązane – na podstawie art. 35 ust. 1 pkt 3 ustawy PIT – do poboru miesięcznych zaliczek na podatek, jako płatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych.

W praktyce oznacza to, że osoby bezrobotne będące w jednakowej sytuacji prawnej otrzymują stypendia wypłacane przez powiatowe urzędy pracy w różnej wysokości. Stypendia finansowane z Funduszu Pracy są bowiem pomniejszane o zaliczkę na podatek w wysokości 17% wypłacanego stypendium.

Zatem w tym przypadku spełnione są przesłanki do wydania rozporządzenia, o których mowa w art. 22 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), zwanej dalej „Ordynacją podatkową”.

Ponadto na podstawie art. 39 i art. 45ba ustawy PIT powiatowe urzędy pracy (organy zatrudnienia) są zobowiązane do sporządzenia rocznej informacji PIT-11. Informację tę w terminie do końca:

- ✓ stycznia roku następującego po roku podatkowym (za pomocą środków komunikacji elektronicznej) przekazują organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania podatnika,
- ✓ lutego roku następującego po roku podatkowym ego przesyłają podatnikowi.

Zatem wydanie rozporządzenia spowoduje, iż powiatowe urzędy pracy nie będą zobowiązane do sporządzania i przekazania rocznych informacji PIT-11.

Jak stanowi art. 217 Konstytucji RP, nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy.

Jednocześnie na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym lub ważnym interesem podatników zaniechać w całości lub w części poboru podatków, określając rodzaj podatku, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy podatników, których dotyczy zaniechanie.

Zatem choć zasadą jest, iż kwestia zwolnień podatkowych powinna być uregulowana w akcie normatywnym, jakim jest ustawa, to w szczególnych okolicznościach ustawodawca dopuścił możliwość wykorzystania innego powszechnie obowiązującego aktu normatywnego, jakim jest rozporządzenie Ministra Finansów.

Należy zaznaczyć, iż obecnie Minister Finansów nie przewiduje inicjatywy ustawodawczej Rady Ministrów, której przedmiotem byłaby nowelizacja ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie poszerzenia katalogu zwolnień przedmiotowych.

W związku w powyższym Minister Finansów postanowił o zaniechaniu, w drodze rozporządzenia, poboru podatku w odniesieniu do świadczeń wymienionych w § 1 pkt 1–5 uzyskanych w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

Zwolnienie z obowiązku odprowadzenia podatku dochodowego od osób fizycznych w związku z uzyskaniem jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej, bonu na zasiedlenie oraz od świadczeń otrzymanych w ramach działań aktywizacyjnych będzie stanowiło pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w przypadku, gdy świadczenie zostanie udzielone osobie w związku z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą. Jednakże z uwagi na niewielką kwotę przedmiotowych zwolnień, wsparcie to może być udzielane jako pomoc *de minimis*, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE. L 2013 Nr 352, str. 1) stąd w § 2 projektu zawarto stosowny przepis dotyczący pomocy *de minimis* otrzymywanej w związku z zaniechaniem podatku dochodowego od osób fizycznych od świadczeń otrzymywanych przez podatników podejmujących lub prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia (§ 4 projektowanego rozporządzenia). Przepis art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r.

o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) dopuszcza możliwość natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego, jeżeli wymaga tego ważny interes państwa i nie stoją temu na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawnego. Ważnym interesem państwa jest jak najszybsze zaniechanie poboru podatku od stypendiów wypłacanych przez powiatowe urzędy pracy żeby zminimalizować obowiązek dokonywania zwrotu nadpłaconego podatku. Wejściu w życie regulacji w trakcie roku podatkowego nie stoją na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawnego, gdyż regulacja ta jest korzystna dla podatników.

Odstąpiono od poddawania projektu rozporządzenia konsultacjom publicznym z uwagi na korzystne rozwiązania zawarte w tym akcie prawnym.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą jego przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów. Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), z chwilą skierowania do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu rozporządzenia projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Materia regulowana przez projekt nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia:

- jest ujęty w wykazie prac legislacyjnych dotyczących projektów rozporządzeń Ministra Finansów (poz. 1060), sporządzanym zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa,
- wpływa na funkcjonowanie samorządu terytorialnego, gdyż oddziałuje na finanse jednostek samorządu terytorialnego w związku z tym zostanie przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych,
- nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia,
- jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów (przychodów) otrzymanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy Ministerstwo wiodące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jan Sarnowski Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Beata Karbownik Zastępca Dyrektora Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów, (22) 694-37-02, e-mail: Beata.Karbownik@mf.gov.pl	Data sporządzenia 2 grudnia 2019 r. Źródło: Decyzja Ministra Finansów, Nr 1060 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Kontynuacja rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 października 2016 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów (przychodów) otrzymanych na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. poz. 1809).
2. Kontynuacja rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od stypendiów otrzymanych na podstawie przepisów o promocji i zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. poz. 864).
3. Zapewnienie maksymalnej skuteczności i racjonalności instrumentu rynku pracy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zwolnienie z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych przyznanych na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy:

- 1) świadczeń otrzymanych w ramach działań aktywizacyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 9aa ww. ustawy;
- 2) świadczeń z tytułu specyficznych elementów wspierających zatrudnienie otrzymanych w ramach programów specjalnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 27b ww. ustawy;
- 3) jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej przyznanych na podstawie art. 46 pkt 1b ww. ustawy absolwentom centrum integracji społecznej oraz absolwentom klubów integracji społecznej;
- 4) ryczałtu na przejazdy na szkolenia oraz na zakwaterowanie otrzymanych w ramach bonu szkoleniowego, ryczałtu na koszty przejazdu do i z miejsca odbywania stażu otrzymanego w ramach bonu stażowego oraz świadczeń otrzymanych w ramach bonu na zasiedlenie, o których mowa odpowiednio w art. 66k ust. 4 pkt 3 i 4, art. 66l ust. 6 pkt 1 oraz w art. 66n ust. 1 i 2 ww. ustawy;
- 5) stypendiów otrzymanych na podstawie ustawy.

Zwolnienie z opodatkowania ww. przychodów pozwoli skuteczniej zrealizować cel wskazanych instrumentów rynku pracy, jakim jest efektywna pomoc ze strony państwa adresowana do osób poszukujących zatrudnienia i innej pracy zarobkowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Trudno porównywać polski publiczny system służb zatrudnienia z systemami w krajach UE i OECD. Z uwagi na różne uwarunkowania społeczne, gospodarcze i systemowe nie jest możliwa ewaluacja przyjętych w Polsce rozwiązań i instrumentów rynku pracy stosowanych w innych krajach. Z uzyskanych za pośrednictwem Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej informacji wynika, iż wspomagane programy i instrumenty

rynku pracy wprowadzono w Austrii, przy czym na gruncie przepisów podatkowych nie są traktowane, jako przychód i nie podlegają opodatkowaniu.

W Chorwacji wprowadzono podobne do polskich programy/instrumenty wspierające zatrudnienie, które na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych są zwolnione z podatku dochodowego.

W Estonii wprowadzono większość podobnych do polskich programów/instrumentów wspierających zatrudnienie, z wyjątkiem wsparcia bezrobotnego w związku z przeniesieniem się do innego miasta.

Bezrobotny może ubiegać się o nieopodatkowany grant na założenie firmy.

W sytuacji gdy bezrobotny niepełnosprawny potrzebuje specjalnego wyposażenia, aby znaleźć pracę i wypełniać obowiązki zawodowe, wówczas wydatki te mogą być sfinansowane przez urząd.

Bezrobotny jest uprawniony do otrzymania kosztów podróży i zakwaterowania, które nie są opodatkowane, w przypadku gdy bezrobotny uczestniczy w aktywnych instrumentach rynku pracy takich jak np.: szkolenie, doradztwo zawodowe, doradztwo zadłużeniowe, kluby pracy.

We Francji wprowadzono finansowe wsparcie mobilności polegające na finansowaniu całości lub części kosztów: podróży związanych z rozmową o pracę, wynajmu, gdy miejsce pracy oddalone jest od miejsca zamieszkania, szkolenia, podróży, wyżywienia, zakwaterowania, stanowiących część kosztów szkolenia. Dochody uzyskane z ww. tytułów nie są przedmiotem opodatkowania.

Na Litwie wprowadzono następujące instrumenty wspierające zatrudnienie:

a) szkolenie zawodowe:

Na szkolenie zawodowe może zostać skierowany bezrobotny, który w indywidualnym planie działania ma wskazane szkolenie zawodowe i pracownik zagrożony zwolnieniem albo osoba, która otrzymała wypowiedzenie i zarejestrowała się w urzędzie pracy.

Wyżej wymienione osoby otrzymują bon szkoleniowy. Bon szkoleniowy stanowi gwarancję dla bezrobotnego albo osoby zagrożonej zwolnieniem, że urząd pracy zobowiązuje się zapłacić instytucji szkoleniowej za wybrane przez urząd szkolenia zawodowe.

Podczas szkolenia urząd pracy pokrywa:

- ✓ koszty podróży do szkoły albo miejsca zajęć i z powrotem – jeśli zajęcia odbywają się w innym miejscu niż miejsce zamieszkania;
- ✓ badania lekarskie i szczepienia przeciwko chorobom zakaźnym, jeśli zostało to ustalone.

b) wsparcie nabycia umiejętności zawodowych:

Wsparcie dla pracowników zagrożonych zwolnieniem oraz wykwalifikowanych bezrobotnych, których umiejętności wymagają odświeżenia:

- ✓ rozpoczynających pracę zgodnie z kwalifikacjami po raz pierwszy;
- ✓ długotrwale bezrobotnych;
- ✓ osób, które po 2 latach (i więcej) pozostawania bez pracy, zarejestrowały się w urzędzie;
- ✓ absolwentów programów rehabilitacji zawodowej.

Wsparcie może być wypłacone dla pracodawcy, który zatrudni osobę, która otrzymała wsparcie w związku z nabyciem umiejętności zawodowych, tak aby częściowo pokryć koszty wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne. Pracodawcy mogą być zwrócone koszty wynagrodzenia osoby odpowiedzialnej za organizowanie miejsca pracy w celu nabycia umiejętności zawodowych.

c) roboty publiczne:

Roboty publiczne mogą być organizowane dla osób bezrobotnych, osób, które otrzymały wypowiedzenie, oraz dla osób, których pracodawca znalazł się w trudnej sytuacji ekonomicznej, uczniom, uczniom szkół zawodowych podczas wakacji. Roboty publiczne mają na celu zapewnienie czasowego zatrudnienia. Osobie, która uczestniczy w robotach publicznych, przysługuje ubezpieczenie społeczne, minimalne godzinowe wynagrodzenie także - po wygaśnięciu umowy o organizację robót publicznych – finansowa rekompensata za niewykorzystany urlop.

d) wspieranie terytorialnej mobilności:

Ta forma wsparcia jest przeznaczona dla osób bezrobotnych zarejestrowanych w urzędzie pracy, dla osób, które pracują w innym miejscu niż miejsce zamieszkania oraz kiedy urząd pracy nie może zaoferować właściwego miejsca pracy.

Te wydatki mogą pokryć (na zasadzie refundacji):

- ✓ koszty dojazdu do miejsca pracy i z powrotem;
- ✓ koszty zakwaterowania do pracy, kiedy dojazd ma miejsce nie więcej niż raz w tygodniu.

Opisane wyżej formy wsparcia są opodatkowane. Zarówno pracodawcy, jak i osoby poszukujące pracy nie są zwolnieni z podatku. Istnieje tylko jeden wyjątek, tj. firmy mające status przedsiębiorstw socjalnych (dla niepełnosprawnych) są zwolnione z podatku.

Na Łotwie wprowadzono wiele analogicznych do polskich programów i instrumentów, ale bez obniżenia podatków z tego tytułu.

W Niemczech wprowadzono programy i instrumenty wspierające zatrudnienie. Przy czym można je podzielić na dwie grupy:

- a) mające na celu wsparcie poszukujących pracy m.in. przez finansowanie szkolenia, kosztów podróży, finansowanie przeprowadzki do innego miasta (jeśli jest to powiązane z zatrudnieniem), bony. Wymienione wyżej formy wsparcia nie są opodatkowane (tak jak nie są opodatkowane: zasiłek dla bezrobotnych, świadczenia niepieniężne z powodu niewypłacalności i tym podobne);
- b) mające na celu wsparcie pracodawców przez wypłatę subwencji podmiotom, które zatrudnią poszukujących pracy mających trudności na rynku pracy i którzy nie są w stanie znaleźć zatrudnienia bez takiego wsparcia. Ten rodzaj pomocy nie jest zwolniony z podatku, pracodawca musi wliczyć pomoc do rocznego zeznania podatkowego.

W Portugalii Służby Zatrudnienia (IEFP) rozwijają różne aktywne instrumenty zatrudnienia i szkolenia zawodowego, które dają finansowe wsparcie dla beneficjentów. Wśród nich wyróżnić można:

- a) staże – program profesjonalnych staży, odbywanych prywatnie, z lub bez wynagrodzenia, trwających 9 miesięcy, które przeznaczone są dla osób bezrobotnych poszukujących pracy, zarejestrowanych w biurze pracy.
Stażyści otrzymują co miesiąc stypendium, którego wartość zależy od ich poziomu kwalifikacji. Płacą oni podatek dochodowy oraz ubezpieczenie społeczne od miesięcznej kwoty stypendium. Od powyższej zasady nie ma wyjątków.
- b) wprowadzenie do umowy o pracę – dzięki tym programom powstają programy działań społecznie użytecznych, odbywające się w sektorze usług publicznych, we władzach lokalnych oraz organizacjach charytatywnych przez okres 12 miesięcy.
Osoby uprawnione do otrzymania omawianej pomocy płacą podatek dochodowy od wartości miesięcznego świadczenia. Od powyższej zasady nie ma wyjątków.
- c) różne rodzaje kształcenia zawodowego – uczestnicy otrzymują miesięcznie stypendium. Nie płacą oni podatku ani składki od świadczenia.

W Szwecji:

- a) wprowadzone zostały programy/instrumenty rynku pracy wspierające zatrudnienie między innymi takie jak: finansowanie szkoleń, staży, kosztów dojazdu na rozmowę o pracę;
- b) żaden z programów rynku pracy nie jest przedmiotem opodatkowania podatkiem dochodowym u osób otrzymujących wsparcie. Jedynie dzienne świadczenie z tytułu ubezpieczenia na wypadek bezrobocia albo grant aktywizacyjny podlegają opodatkowaniu i uprawniają do emerytury. W przypadku gdy osoba uczestniczy w programie rynku pracy, wówczas jest uprawniona do świadczenia rozwojowego albo do grantu aktywizacyjnego. Świadczenie rozwojowe jest zwolnione z podatku, ale nie uprawnia do emerytury, urlopu (wakacji) ani do zasiłku chorobowego. Natomiast grant aktywizacyjny podlega opodatkowaniu i uprawnia do emerytury ale nie do urlopu i do zasiłku chorobowego.

W Wielkiej Brytanii świadczeniami z systemu zabezpieczenia społecznego, które bezpośrednio wspierają zatrudnienie są: zasiłek dla poszukujących pracy, świadczenie i pomoc z tytułu zatrudnienia, dodatek do wynagrodzenia.

Zasiłek dla poszukujących pracy oraz świadczenie i pomoc z tytułu zatrudnienia są opodatkowane.

Odnosnie do działań aktywizacyjnych:

- 1) w Austrii – prawo austriackie nie przewiduje możliwości zlecenia usług podmiotom zewnętrznym;
- 2) w Belgii – prawo belgijskie nie traktuje, jako przychodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych pomocy udzielanej osobom bezrobotnym przez agencje zatrudnienia;
- 3) na Łotwie – prawo łotewskie nie przewiduje możliwości zlecenia usług podmiotom zewnętrznym.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby bezrobotne i inne osoby uprawnione do otrzymania stypendium	200,4 tys. – 2020 r. 201,3 tys. – 2021 r. 201,9 tys. – 2022 r.	Szacunkowe dane Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, dotyczące liczby osób otrzymujących stypendia finansowane z Funduszu Pracy, gdzie za podstawę przyjęto udział środków EFS w kwocie środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie stypendiów.	Wspieranie w zdobyciu, utrzymaniu zatrudnienia i tworzenia miejsc pracy zarobkowej.
Osoby bezrobotne i poszukujące pracy	Brak danych		Wspieranie tworzenia miejsc pracy i innej pracy zarobkowej

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie został poddany konsultacjom publicznym, gdyż zawiera wyłącznie korzystne dla podatników rozwiązania, co oznacza, iż nie zwiększa ich obciążeń fiskalnych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	-151	-151	-151								-453
budżet państwa	0	-76	-76	-76								-228
JST	0	-75	-75	-75								-225
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	-151	-151	-151								-453
budżet państwa	0	-76	-76	-76								-228
JST	0	-75	-75	-75								-225

pozostałe jednostki (oddzielnie)																	
Źródła finansowania		Wydanie przedmiotowego rozporządzenia kreuje ubytek dochodów sektora finansów publicznych, w tym dochodów budżetu państwa i dochodów jednostek samorządu terytorialnego, z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych. Stanowi on jednak kontynuację zaniechania poboru podatku wobec niektórych świadczeń dokonaną w latach ubiegłych, a sam ubytek został już uwzględniony w planie dochodów budżetowych na rok 2020 i będzie także uwzględniony w latach kolejnych. Przepisy proponowanego aktu normatywnego nie wpłyną także na stronę wydatkowa jednostek sektora finansów publicznych – regulacja nie wymaga źródeł finansowania.															
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Do oszacowania skutków finansowych przyjęto dane Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej dotyczące prognozowanych wydatków w latach 2020 - 2022 z tytułu świadczeń objętych zaniechaniem w łącznej wysokości 890 mln zł, w każdym roku obowiązywania zwolnienia oraz 17% stawkę podatku (w rozliczeniu podatku PIT za 2017 r. 96,54% podatników uzyskujących dochody opodatkowane przy zastosowaniu skali podatkowej stosowało wyłącznie stawkę z pierwszego przedziału skali podatkowej). Dodatkowo należy zauważyć, że skutki mogą być niższe, gdyż zaniechanie poboru podatku dochodowego spowoduje, że podatnicy otrzymujący ww. świadczenia nie tylko wejdą, ale i pozostaną na rynku pracy. Ich aktywizacja zawodowa przyczyni się do uzyskiwania przez nich dochodów z pracy zarobkowej opodatkowanej podatkiem dochodowym od osób fizycznych. W dłuższej perspektywie projektowane zaniechanie przełoży się zatem na zwiększenie dochodów sektora finansów publicznych, w tym jednostek samorządu terytorialnego z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit.e i ust. 2, art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1530, z późn. zm.), tj. odpowiednio na zwiększenie dochodów własnych gmin, powiatów i województw.															
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe																	
		Skutki															
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)									
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe)	duże przedsiębiorstwa																
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw																
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	151	151	151				453								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa																
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw																
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Rozporządzenie będzie miało pośredni pozytywny wpływ na rodzinę i obywateli, w tym może mieć wpływ na osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze, które są członkami rodzin osób otrzymujących stypendia. Zaniechanie poboru podatku spowoduje, że do dyspozycji podatników pozostanie więcej środków finansowych.															
Niemierzalne																	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Dane omówiono w pkt 6.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: W obecnym stanie prawnym na podstawie art. 39 i art. 45ba ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.) organy zatrudnienia (powiatowe urzędy pracy) są zobowiązane do sporządzenia rocznej informacji PIT-11. Taki sam obowiązek, na podstawie art. 42a ww. ustawy, spoczywa na realizatorach działań aktywizacyjnych. Informację tę w terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym (za pomocą środków komunikacji elektronicznej) przekazują urzędowi skarbowemu, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania podatnika wykonuje swoje zadania i do końca lutego następnego roku podatkowego przesyłają podatnikowi. Po wprowadzeniu zaniechania poboru podatku dochodowego na podmiotach tych nie będzie spoczywał obowiązek wystawienia rocznej informacji PIT-11, jak również przesłania jej podatnikowi oraz właściwemu urzędowi skarbowemu.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Przewiduje się, iż projektowany akt prawny przyczyni się do poprawy sytuacji na rynku pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowany akt normatywny ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Wykonanie aktu nastąpi z chwilą jego wejścia w życie. Projektowany akt normatywny obejmuje świadczenia (dochody podatników) uzyskane w latach 2020-2022.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		

Zaniechanie poboru podatku dochodowego jest instrumentem z dziedziny finansowej, która ma wpłynąć na zwiększenie efektywności instrumentów rynku pracy. Brak jest mechanizmów i mierników pozwalających na dokonanie oceny, w jakim stopniu zaniechanie poboru podatku poprawi efektywność instrumentów rynku pracy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)